

Виконала учениця 5-М класу

Сейрік Юлія

КУЛЬТУРНЕ ЖИТТЯ ЄВРЕЇВ НА ТЕРИТОРІЇ УКРАЇНИ

- Культура – це сукупність матеріальних і духовних цінностей, які відображують активну творчу діяльність людей в освоєнні світу в ході історичного розвитку суспільства.

ПОБУТ

Житло євреїв відрізнялося від українського. Як правило, їх розплановували, щоб мати вихід одразу на вулицю. Це диктувалося умовами і специфікою діяльності євреїв. Оскільки торгівля була основним їхнім заняттям, то часто-густо житло ставало й крамницею.

- Єврейські будинки мали вікна і двері більших розмірів, ніж українські. Господарських споруд, а отже й подвір'їв та огорож практично не було, за винятком тих господарств, де тримали

- Якщо в українській хаті повсякденний одяг тримали на жердці, то у євреїв його чіпляли на позабиваних у стіну цвяхах та кілках. Не було по єврейських хатах лав та ослонів - користувалися стільцями. Порівняно більше, ніж інші народи, мали євреї посуд.

ОДЯГ

- За давніх часів українські євреї – чоловіки носили старопольський костюм - довгий чорний сюртук, штани, заправлені в панчохи, черевики. Але під шапками на головах мали ще й ярмулку - невеличку чорну шапочку, якої ніколи не скидали - навіть під час їжі й МОЛИТВИ.

- Непокриту голову вважали за гріх перед Богом. У зачісці обов'язковими були пейси, що неширокими пасемками звисали з голови по обидва боки обличчя.

- Єврейки вирізнялись з-поміж інших, передусім, способом запинатися: хустку зав'язували кінцями на потилиці так, щоб було видно вуха. Заміжні єврейки, крім того, носили перуки, а власне волосся стригли: всі вважали, що жінці ніколи дбати про власну зачіску - їй треба насамперед глядіти чоловіка і дітей.

- Релігія забороняла євреям носити одяг із змішаних волокон. Тканина повинна бути з чогось одного: як із шовку, то з шовку, як із льону, то з льону, а як шерстяна, то без домішки лляних ниток.

ЇЖА

- Євреям заборонялося брати до вжитку свинину та м'ясо худобини, яку роздер хижий звір. Не годилося, також, їсти м'ясо хижаків і хижих птахів, бо воно має недобрий вплив на людину, робить її брутальною і жорстокою.

- Основною ж кошерних, тобто придатних до їжі м'ясних страв було м'ясо жуйних тварин з роздвоєними ратицями: корови, кози, вівці. Із птиці годилися в їжу всі її домашні види, але треба було ще знати, як її зарізати, щоб і вона була кошерною.

- Уміли це робити спеціальні різники, їх чимало було по містечках. А орендарі сільських корчем мусили наймати балагулу, щоб завезти птицю до різника та споживати її з чистим сумлінням як кошерну.

ОБРЯДИ

- Весільна обрядовість євреїв, як і інших народів, складалася з кількох частин. Найпершою були заручини. Справляли їх частенько ще тоді, коли "молодий" і "молода" бавились у пісочку чи гралися ляльками. Але - за всіма вимогами традицій і звичаїв.

- Посередником між сторонами виступав сват, що мав таку професію і наймався як до батьків майбутньої нареченої, так і до батьків майбутнього нареченого. Саме він залагоджував усі незгоди та добивався компромісів.

- Кінчались заручини
урочистим
підписуванням акта.
Робили це батьки
молодих у
присутності родичів з
обох сторін.
Підписували акт про
заручини також двоє
спеціально
запрошених свідків.

- Дуже поширеним серед євреїв є свято Песах. На цьому святі їдять мацу (прісні хлібці, які схожі на ті, якими годувалися у пустелі в давнину євреї, які вийшли з Єгипту) і замінюють звичайний хліб 8 днів Песаха. У цих хлібцях нема нічого крім борошна та води, але від замісу до повного випікання має пройти не більше 18

- Також не менш значним святом для євреїв є Дні Пірума. Це яскраве, радісне, карнавальне свято. Знаками Пірума є трещотка, клоунський ковпак, маска для пуримшпиля, солодкі трикутникові пиріжки, які мають назву” вуха Амана”(так звали негативного героя давньої історії), яка стала основою свята.

ВИСНОВОК

- Євреї мали свої особливості у культурному розвитку. І не дивлячись на те, що вони проживали на чужій території, їм вдалося зберегти свою неповторність та самобутність.

